

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 114

Аҳком

**Аҳкоми закот, хумс, садақа, хиба,
қарз, вақф ва ория**

Нависандаи пурсиш:

Илоҳа Мусаффо

Аҳокм; Аҳкоми закот, хумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Илоҳа Мусаффо

Тарихи пурсиш: 14/02/2016

Бо салом бар бандагони солеҳи Худо ки бе музд ва миннат барои густариши Исломи ростин мекӯшед.

Суъолете аз маҳзаратон дорам:

- 1 . Оё кӯмак ба гадоёне ки дар кӯча ва хиёбон мебинем ҷойиз аст?
- 2 . Ба чи касоне бояд садақа дод?

Мамнун ва илтимоси дуъо

Посух ба пурсиши шумораи: 4

Тарихи посух ба пурсиш: 21/02/2016

Инфоқ ба ниёзмандон, аз бузургтарин ибодот дар Ислом аст ки дар китоби Худованд қарини намоз зикр шуда, бал метавон гуфт ки пас аз намоз ба ҳеч ибодате монанди он суфориш нашуда ва он бар ду гуна аст: Инфоқи вочиб ки шомили закот, хумс ва мавориди назр аст ва тарки он маъсият шумурда мешавад ва инфоқи ғайри вочиб ки ба он <<Садақа>> мегӯянд ва тарки он маъсият шумурда намешавад, магар ҳангоме ки мусалмонӣ музтар онро масъалат мекунад; Чароки инфоқ ба ӯ дар ҳоли изтирор, вочиб аст, агарчи дар қолиби закот, хумс ва назр набошад, бал агарчи итминон ба изтирори ӯ вучуд надошта бошад; Чароки Худованд аз рондани соъил мутлақан наҳй карда ва фармудааст: ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ (Зуҳо/ 10) <<Ва аммо соъилро нарон>> Ва мурод аз изтирори ӯ нотавониаши аз таъмини ниёзҳои аввалияи зиндагӣ монанди ғазо, пӯшок, сарпаноҳ, озодӣ ва дармон аст. Бинобарин, инфоқ ба мусалмоне ки аз изтирори худ хабар медиҳад, ҳаргоҳ эҳтимоли сидқи ӯ вучуд дошта бошад, вочиб аст, агарчи дар воқеъ содиқ набошад; Чароки ӯ мукаллаф ба сидқ ва дигарон мукаллаф ба инфоқанд ва ҳар кадом дар бораи тақлифи худ бозхост мешаванд; Фориг аз онки асл, сидқи ӯ дар хабар аз аҳволи ҳудаш аст ва инфоқ ба ӯ мувофиқ бо эҳтиёт аст ва аз ин рӯ, Худованд бахшидани мол ба <<Соъилон>> ро дар канори бахшидани он ба <<Наздикон>>, <<Ятимон>>, <<Мискинон>>.

Аҳокм; Аҳкоми закот, хумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория

<<Дар роҳ мондагон>> ва <<Бардагон>> ёд карда ва фармудааст: ﴿وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ﴾ (Бақара/ 177); <<Ва молро бо вучуди ниёзаш ба наздикон ва یتимон ва мискинон ва дар роҳ мондагон ва соъилон ва бардагон бидиҳад>> Ва аз ин доништа мешавад ки додани мол ба <<Соъилон>>, агарчи аз <<Наздикон>>, <<Ятимон>>, <<Мискинон>>, <<Дар роҳ мондагон>> ва <<Бардагон>> набошанд, шойиста аст.

Оре, дар сурате ки یتимон ба кизби онон вучуд дошта бошад, инфоқ ба онон шойиста нест; Зеро касоне ки бо вучуди тавони таъмини ниёзҳои аввалияи зиндагии худ гадоӣ мекунанд, ё касоне ки барои таъмини ҳазинаҳои корҳои номашруӣ худ аз қибали истеъмоли алкол ва маводди муҳаддир гадоӣ мекунанд, <<Сафиҳо>> шумурда мешаванд ва додани мол ба <<Сафиҳо>> чуз дар ҳадди ғазо додан ва пӯшонидани онон ҷойиз нест; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ﴾ (Нисоъ/ 5); <<Ва амволатон ки Худованд бароятон пуштигонае қарор додастро ба сафиҳо надихед ва ононро аз он бихуронед ва бипӯшонед ва ба онон суханӣ шойиста бигӯед>>; Ҳамчунонки додани мол ба касоне ки барои таъмини ҳазинаҳои корҳои номашруӣ худ гадоӣ мекунанд, иъонат бар гуноҳ ва таъаддӣ аст, дар ҳоле ки Худованд аз иъонат бар гуноҳ ва таъаддӣ наҳй карда ва фармудааст: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (Моъида/ 2); <<Ва ба якдигар дар гуноҳ ва таъаддӣ ёрӣ нарасонед ва аз Худованд битарсед; Чароки иқоби Худованд шадид аст>>!

Бо ин ҳол, беҳтарин инфоқ, инфоқ ба мусалмоне аст ки бо вучуди изтирорашон ба гадоӣ рӯй намеоваранд, балки ба корҳои бисёр нохушоянд ва тоқатфарсо ва дар ғайни ҳол камдаромад рӯй меоваранд ва аз тариқи чунин корҳои ва аз тариқи зоҳирано шинохта мешаванд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ﴾ (Бақара/ 273); <<Барои ниёзмандоне ки дар роҳи Худованд дармонда шудаанд ва тавоноӣ сафаре дар заминро надоранд, ноогоҳ ононро ба хоҳири хештандорӣ бениёз мепиндорид, ононро бо зоҳирано мешиносӣ, аз мардум ба исрор

Аҳокм; Аҳкоми закот, хумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория

чизе намехоҳанд ва ҳар хайре ки инфоқ кунед ҳароина Худованд ба он огоҳ аст>>.

Аз Худованди меҳрубон масъалат дорем ки ба фазли азими худ ҳамаи ниёзмандонро бениёз кунад ва он хангоме мумкин аст ки халифааш дар замин ба ҳукумат даст ёбад ва адолатро бар он ҷорӣ созад ва таъбире аз миён бардорад ва ҳар касро ба коре гуморад ки шойистаи он аст ва аз коре ки шойистаи он нест баргирад ва ин бо заминасозӣ барои зуҳури ӯ имкон меёбад ки таклифи ҳамаи мусалмонон хусусан ниёзмандон аст; Чароки ниёзмандон ба таъмини ниёзи худ аз дигарон сазовортаранд, то ҳадде ки агар худашон барои он иқдومه накунад, таваккуъашон аз дигарон оқилона нест ва беҳтарин иқдомашон, заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ аст; Бо таваҷҷуҳ ба инки бештарин суд аз зуҳури ӯ ба онон мерасад на ба бениёзон ва бо ин васф, онон ба заминасозӣ барои зуҳури ӯ сазовортаранд; Ҳамчунонки бештарин ёрони Паёмбарон аз миёни ниёзмандон будаанд, на аз миёни бениёзон ва ҳар кас зули бештаре ба ӯ расида, ба талош барои таҳаққуқи адолат бо заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ сазовортар аст.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Хошимии Хӯросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Возгашт ба Исло»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Хошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки масъала
бис

Сайтҳои фејбуки
пайгоҳ

Сайтҳои гуҷетлоси
пайгоҳ

Сайтҳои санаи
телеграм пайгоҳ